

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 15 ноември 2017 г.
(OR. en)

Междуетноститутуционално досие:
2016/0230 (COD)

13249/17
ADD 1 REV 1

CLIMA 280
ENV 848
AGRI 553
FORETS 44
ONU 136
CODEC 1600

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	12829/17
№ док. Ком.:	11494/16 - COM(2016) 479 final
Относно:	Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 година и за изменение на Регламент № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и на друга информация, свързана с изменението на климата (първо четене) — Общ подход = Изявления

Приложено се изпращат на делегациите изявления на Хърватия, Полша, Финландия и Комисията във връзка с общия подход, приет от Съвета (Околна среда) на 13 октомври 2017 г. Изявленията ще бъдат вписани в протокола от заседанието на Съвета.

ХЪРВАТИЯ

„Въпреки че последната версия на проекта за регламент за ЗПЗГС включва отчасти измененията на Хърватия, което потвърждава специфичните обстоятелства в Република Хърватия в резултат от военните събития през 90-те години на миналия век — обстоятелства, които оказаха и продължават да оказват пряко въздействие върху управлението на горите, Република Хърватия счита, че е необходимо допълнително уточняване на проекта за регламент с оглед на отчитането на индивидуалните особености, най-вече в частта, свързана с размера на компенсациите в приложение VII.

Тъй като Република Хърватия е държава, богата на горски райони (не по-малко от 43% от общата ѝ територия), предложеният текст на общия подход за Регламента за ЗПЗГС и по-специално предложената гъвкавост от 9.6 млн. т CO₂-екв. за периода 2021-2030 г., комбинирана с предложени компенсационен коефициент от 12%, поставят Хърватия в положение, в което би могла да бъде несправедливо санкционирана. Това означава също, че промишлеността и икономиката ще трябва да компенсират емисии от сектора на ЗПЗГС, въпреки че този сектор всъщност ще приема поглътители до 2030 г.

Последните експертни оценки показват, че Република Хърватия се нуждае от по-голяма компенсация (компенсационен коефициент от 32%), с други думи годишен праг на компенсацията от 2,5 млн. тона. Тези оценки вземат предвид факта, че референтният период (2000-2009 г.) не беше представителен за Република Хърватия, тъй като интензивността на оползотворяването беше сравнително ниска и на равнища под оптималното в резултат на войната за независимост и минираните горски райони. Ето защо са разработени планове за увеличаване на интензивността на оползотворяването в Република Хърватия, като същевременно се изисква продължаване на устойчивото управление на горите и запазване за постоянно на поглътителите на CO₂.

Предвид гореизложеното Република Хърватия продължава да счита, че е необходимо да се увеличи размерът на компенсациите, определен за нея в приложение VII, и не е в състояние да подкрепи приемането на общия подход.“

ПОЛША

„Горите и почвата са най-големите резервоари на въглерод в света. Деградирането на горите и почвата оказва отрицателно въздействие върху качеството на водите и достъпа до тях, както и върху биологичното разнообразие, и води до изострянето на такива световни проблеми като глада, бедността и миграцията. Ограничаването или дори окончателното премахване на тези проблеми е един от компонентите на Парижкото споразумение. Подобряването на качеството на водите и защитата на биологичното разнообразие трябва да се осъществяват преди всичко чрез регенериране на естествените системи като горите и почвата. Дърводобивът, извършван в съответствие с регенерирането на естествените системи, подобрява екологичните условия, защитава биологичното разнообразие и създава работни места, включително в земеделските райони.

Във връзка с това Полша би желала да изрази загрижеността си по отношение на предложения проект за регламент, както и дълбокото си разочарование от степента на сложност на новите предложения в текста на документа, приет като общ подход на заседанието на Съвета по околна среда от 13 октомври 2017 г. **Формулировката на договорения текст е неразбираема за средностатистическия читател. Смятаме, че трябва да постигнем прозрачно и разбираемо решение,** което да бъде приемливо в световен план. Изготвеният документ ще бъде представен по време на форума на Конвенцията по изменението на климата. Предложеното референтно равнище за управлявани горски земи е част от национално определения принос на Съюза съгласно Парижкото споразумение и трябва да представлява метод, към който да могат да се присъединят и други страни по споразумението. Освен това трябва да гарантираме, че предложеното решение не създава допълнителни бюрократични пречки и не пренебрегва напредъка в сферата на науката и образованието. В това отношение ЕС трябва да служи за пример за развиващите се държави.

В предложеното законодателство не е взет надлежно предвид фактът, че горските екосистеми са най-големите и най-значими поглътители на въглерод в Европа.

Държавите членки практикуват устойчиво управление на горите, което води до годишно нетно поглъщане на 440 мегатона еквивалент на CO₂. **В законодателното предложение липсва стимул за държавите членки да предприемат действия, които биха довели до професионализиране на управлението на горите, за да се стимулира потенциалът на горите за смекчаване и да се вземе предвид органичният въглерод, който се съдържа в горската почва.** В предложението липсва каквото и да било позоваване на възможността за увеличаване на количеството на поглъщане от горите в резултат на допълнителни дейности по управление на горите, например чрез преобразуване на горски масиви, стимулиране на потенциала на естествените горски масиви и регулиране на периодите на ротация за стари горски насаждения. **Наред с това следва да избягваме установяването на правила за отчитане, които биха довели до генериране на дебити, когато прогнозираните до 2030 г. запаси от горска биомаса нарастват и представляват съществен поглъстител.**

Въвеждането на правило на Съюза за липсата на дебит също е повод за безпокойство. Това е ново правило, което няма обвързваща сила съгласно Протокола от Киото, и беше въведено на равнището на Съюза. Първо, това правило функционира въз основа на член 4 от проекта за регламент, който задължава държавите членки да гарантират, че нямат нетни емисии в сектора на ЗПЗГС. Второ, с тази идея се създава тревожен прецедент, като се установява цел за ЕС. Това би могло силно да повлияе на начина, по който се управляват горите в отделните държави членки. Бихме желали изрично да подчертаем, че горското стопанство е отговорност на държавите членки, поради което установяването на цел на Съюза би накърнило тези правомощия. Трето, устойчивото управление на горите притежава стойност само по себе си и не трябва да бъде поставено в зависимост от действията на съседните държави. Държавите членки, които изпълняват задълженията си съгласно член 4 от регламента и практикуват устойчиво управление на горите, не трябва да бъдат санкционирани за това, че спазват наложените им задължения. На държавите членки се присъжда компенсация въз основа на случайно подбран период за референтното равнище за управлявани горски земи; ето защо всички държави членки следва да имат право да прибегват до компенсация, в случай на необходимост. Четвърто, държавите членки няма да знаят дали имат право да използват своята компенсация докато не наближи краят на отчетния период, което прави невъзможно предприемането на каквото и да било стратегическо планиране, предвид несигурността дали ще покрият целта на ЕС.

Наред с това бихме искали да изразим позицията си относно референтното равнище за управлявани горски земи и да представим нашето тълкуване относно това по какъв начин следва да се определя това равнище и кои фактори следва да бъдат взети предвид при определянето му.

Според нас референтното равнище за управлявани горски земи за конкретни години следва да съответства на естествения модел на развитие на горските ресурси; то следва да отчита необходимостта от повишаване на потенциала на горите за растеж, както и настоящата и прогнозируемата структура на възрастовите класове на горските масиви в дадена държава членка.

Подчертаваме, че референтното равнище за управлявани горски земи следва да отчита мониторинга и периодичната оценка на характерното биологично разнообразие, което е специфично за ролята на горите в системата за защита на естествените ресурси на дадена държава членка. Всяко действие, което засяга растежа на горските ресурси, с което предизвиква „благоприятно“ отклонение от този модел, представлява допълнително антропогенно действие, което следва да бъде взето предвид съгласно предложения метод за отчитане.

Съществува реална необходимост от промяна в методологията за договореностите за референтното равнище, предложена в проекта за регламент. Не трябва да се променя подход, който би се отклонил от неоспоримата досега доктрина и би довел до това нарастването на горските ресурси в дадена държава да се разглежда, вследствие на изкуствени ограничения, като източник на емисии, а не като естествен поглъtitел, за целите на системата на отчитане.

Предлагаме референтното равнище за управлявани горски земи да отчита ефекта от промените, свързани с естествената динамика и структурата на възрастовите класове. Важно е държавите членки да не бъдат санкционирани за устойчивото управление на горите, чиято цел е увеличаване на горските ресурси и което се осъществява в съответствие с установените практики и съобразно националното законодателство.

Изразяваме съгласие с Комисията, че небалансираната възрастова структура на горите (в случаите, когато нараства делът на по-старите възрастови класове) може да доведе до дългосрочно намаляване на ролята на горите като поглъtitел на въглерод.

Въпреки опитите на Комисията да увери държавите членки, че подходът към референтното равнище за управлявани горски земи не следва излишно да засяга бъдещи ограничения върху интензивността на управлението на горите, установяването на евентуални ограничения в предложеното законодателство може да бъде в разрез с духа на Парижкото споразумение, чиято цел е да се запази или да се увеличи ролята на горите като поглъtitели в дългосрочен план.

Следва да се отбележи, че от гледна точка на разбирането за начина на функциониране на горите и използването им за целите на икономическото развитие, предложеното понастоящем референтно равнище не е правилно. Нашата концепция за включването на горското стопанство в политиката за борба с изменението на климата обхваща увеличената продуктивност на горите, т.е. увеличено производство на дървен материал. Този подход е от полза за обществото, но наред с това означава, че горите играят по-голяма роля за защитата и оформянето на биологичното разнообразие и оказват по-голямо въздействие върху качеството на водите и регенерирането на почвите. Настоящото изявление има за цел да привлече вниманието към тези въпроси и с него настойчиво призоваваме да бъдат взети предвид нашите искания.“

ФИНЛАНДИЯ

„Финландия е поела строг ангажимент във връзка с глобалния дневен ред за климата, включително Парижкото споразумение и амбициозния пакет на ЕС в областта на климата и енергетиката. Дългосрочната цел на Финландия е неутрално по отношение на въглеродните емисии общество въз основа на възобновяеми енергийни източници и заместване на изкопаемите материали с материали на биологична основа, произведени по устойчив начин. Финландия е решила да повиши дела на възобновяемите енергийни източници в крайното потребление на енергия над 50%, постепенно да премахне употребата на въглища при производството на енергия и да намали наполовина използването на изкопаеми горива до 2030 г. Нашата цел е да станем неутрални по отношение на въглеродните емисии до 2045 г. Финландия подчертава, че резултатите от заседанието на Съвета по околна среда на 13 октомври 2017 г. биха довели до значителен риск счетоводните правила да не отразяват действителността. Резултатът няма да стимулира устойчивото управление на горите, да насърчава използването на устойчиви и трайни горски продукти или преминаването към биоикономика. Предвиденото в регламента обезщетение е положителен път напред, но договореното за Финландия количество не е достатъчно, за да се удовлетворят дебитите, причинени от счетоводните правила.

Във Финландия секторът на ЗПЗГС и по-специално горите са и продължават да бъдат значителен нетен погълтател. Но поради правилата за счетоводна отчетност горите ще бъде считани за източник на емисии и целта за ефективно намаляване на емисиите за Финландия ще бъде много над 40%. Това няма да бъде в съответствие със заключенията на Европейския съвет от октомври 2014 г.“

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

„По искане на няколко държави членки Комисията желае да уточни разбирането си във връзка с правилата за отчитане за управлявани горски земи, които се съдържат в нейното предложение за регламент за ЗПЗГС.

Комисията припомня, че съгласно нейното предложение за регламент за ЗПЗГС поглъщанията и емисиите, дължащи се на управлявани горски земи, трябва да се отчитат към референтното ниво за горите.

Комисията повтаря, че в съответствие с нейното предложение предложеното референтно ниво за горите трябва да се основава на прогноза за бъдещите поглъщатели на въглерод в дадена гора, направена на базата на записаните характеристики на гората, както и на практиките и интензитета на управление на гората, документирани през даден минал референтен период¹.

Комисията подчертава, че при предложеното референтно ниво за горите изцяло се взема предвид бъдещото въздействие на свързаните с възрастта динамични характеристики на горите, като диаметър, видове, продължителност на ротацията, темпове на прираст през минали периоди, и не се възпрепятства бъдещото увеличаване на дърводобива. В надлежно документирани случаи тези характеристики може да обосноват дърводобив в размер до годишния прираст на гората. Такова увеличение на дърводобива е съвместимо с подхода за референтно ниво за горите. Поради това при определянето на референтното ниво за горите следва да се има предвид необходимото за прилагането на този подход съответно намаление на поглъщанията.

Небалансираната възрастова структура на гората (с твърде много стари дървета) може да доведе до дългосрочно намаляване на поглъщателите. Комисията уверява държавите членки, че поради това подходът за референтно ниво на горите следва да не ограничава ненужно промените в интензивността на бъдещото управление на горите, които имат за цел поддържането или увеличаването на дългосрочните поглъщатели на въглерод в съответствие с Парижкото споразумение.“

¹ В документ 12829/17 този период е 2000—2009 г.